

mer til at ske en meget markant konkurrenceforvriddning mellem de gartnerier, der opfyres ved naturgas, og dem, der stadig væk er nødsaget til at opvarme med kul, altså også for branchen som helhed sker en voldsom konkurrenceødelæggelse.

Tager man et drivhus, som er ganske almindeligt, altså i størrelsesordenen 10.000 kvadratmeter, vil det være sådan, at dér vil man med opvarmningsformen naturgas få sin økonomi forringet med 50.000 kr. om året for billigste model og 130.000 kr. for dyreste model, stadig væk ved naturgas. Men ser man så på konkurrenterne, der altså opvarmer deres drivhuse med kul – og dem er der jo ganske mange af – så vil det være sådan, at dér vil den billigste model koste det pågældende gartneri 451.000 kr. ekstra om året og den dyreste model 582.000 kr.

Så kan man trække på skulderen og sige: Nå ja, det går vel nok, for de gartnere skovler jo penge ind. Jeg skulle hilse og sige fra erhvervet, at hvis man har et gartneri i den størrelse, så er man meget heldig, hvis man har et positivt dækningsbidrag på 10 kr. pr. kvadratmeter, og her er der altså tale om at lægge ekstra afgifter på i størrelsesordenen mellem 45 og 50 kr. pr. kvadratmeter. Jo, men så må de gartnere lade være med at bruge disse kul, som ikke alene udsender CO₂, men jo også i høj grad SO₂.

Dér skal vi bare huske på én ting: Hvorfor bruger gartnerne i dag kul? Det gør de, fordi de fik at vide fra Folketinget i slutningen af 70'erne, at det skulle de gøre. Dengang måtte de endelig ikke bruge olie, fordi olien smadrede den danske betalingsbalance, og olien var et brændstof, som vi havde haft krise omkring, og hvor vi skulle have reduceret den danske afhængighed. Så skiftede man fra olie til kul, og man foretog store investeringer. Nu går man så ud og siger til de gartnere, at den kulinvestering, de foretog – selv om det var på politisk anbefaling – er den, der er årsagen til, at de skal have sådan en kæmpestrafregning. Det vil vi ganske enkelt ikke være med til.

Så kan de jo bare lade sig tilslutte fjernvarme eller naturgas, siger man. Men en lang række danske virksomheder er beliggende i områder, hvor der absolut ikke er planer om hverken at lægge naturgas eller fjernvarme ud til dem. De vil altså være tvunget til stadig væk at benytte sig af brændsler som olie og kul, og derfor vil de virksomheder fuldstændig få ødelagt deres konkurrencesituation.

Det sker, både fordi man skærper CO₂-beskatningen, men altså også ifølge dette embedsmandsforslag går ind og lægger en særlig afgift på svovldioxid. Jamen det er jo ikke vedtaget endnu, siger man. Nej, det er det ikke, men som jeg nævnte, så er det altså den baggrund, vi diskuterer på i dag. Det er ikke sådan, at vi snakker om at ophæve den gamle afgift, men det er på tærskelen til – måske – at der skal indføres nye afgifter.

Så er trylleordet i den her forbindelse »tilbageføringer«. Det, der er galt med tilbageføringer, er, at når man i Finansministeriet laver disse modelberegninger, så går man ud fra nogle gennemsnitsbetragtninger. Man har f.eks. ladet skovbrug, landbrug og gartneri være i samme gruppe. Men der er jo forskel på, om man har nogle tønder land med hvede, eller om man har 50.000 kvadratmeter væksthuse. Energiforbrug afhænger af, hvilken jord man har til rådighed, og sidst, men ikke mindst, hvilken økonomi man har i det.

Men alligevel indgår de som samme kategori i modelberegningerne, og så skal det jo gå galt. Man har talt om at tilbageføre dem i form af en lettelse af ejendoms- eller jordskatterne. Men erhvervsgartneren har jo ikke meget jord under sit væksthuse, hvorimod den, der dyrker planteavl på de åbne marker, har ganske meget jord.

Hvis man gør det i form af, at man fører det tilbage over lønsommen, så er det jo sådan, at disse store, moderne gartnerier ikke er løntunge i dag; de har altså ikke ret mange mennesker ansat, så de kan få det ført tilbage. Altså er der kun ét sted at hente pengene, og det er hos gartneriejereren.

Man kan derfor tage disse tal, med en lineal måle hans eller hendes egenkapital op, lægge linealen i kalenderen og sætte kryds den dag, det er slut med at drive den virksomhed. Det vil være synd for dansk erhvervsliv at gøre det her. Vi kommer til med de her afgifter at skræmme mangan en virksomhed til at lukke og opgive. Men kunderne – de danske forbrugere – vil jo stadig væk gå i supermarkederne og hos grønthandleren og andre steder og efterspørge alt fra salathoveder til gulerødder og kartofler.

Hvor får de så de varer fra? Ja, detailhandelen vil så komme til at importere fra udlandet, hvor de er fremstillet under forhold, hvor der måske er gået endnu mere kuldioxid og svovldioxid til fremstillingen. Vi kommer i nøjagtig samme situation, som det skete i sin tid med æggene. Danmark var nettoeksportør af æg; så indførte